

## Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.  
Félévre . . 10 > — >  
Negyedévre . 5 > — >  
Egy óra . . 1 > 70 >  
Egyes szám ára 8 fillér

## Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.  
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

## Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.  
első emelet,  
hová a lap szellemi részét  
illető minden közlemény in-  
tézendő.

## Kéziratot

vis'sza nem adunk

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

### Gazdáink s a német vámtarifa

Pécs, 1901. november 13.

A sárosmegyei gazdasági egyesület előterjesztést tett a gazdasági egyesületek országos szövetségéhez a német vámtarifa tárgyában, a melyben kifejtette, hogy mezőgazdaságunk érdekében miként lenne berendezendő vám- és kereskedelmi politikánk a tervezett német vámtarifa folytán előállandó helyzettel szemben.

Minthogy ezt az előterjesztést már több gazdasági egyesület magáévá tette s az országos szövetség is hihetőleg osztani fogja az abban kifejtett álláspontot, aktuálisnak tartjuk annak lényegét a következőkben ismertetni:

A sárosmegyei gazdasági egyesület előterjesztése abból indul ki, hogy a német vámtarifa-tervezet nem tekinthető a magyar mezőgazdaság termelése ellen intézett hadüzenetnek, mert az voltaképpen a tengerentuli verseny ellen irányul s azért nem is lenne helyes elhárítani a német birodalom ellen való vámháboru, mert abból hasznot csak Ausztria, kárt csak Magyarország látna, a mennyiben mezőgazdasági terményeink a német birodalomból teljesen kiszorulnának s mi kizárólag Ausztria iparára lennénk utalva, viszont a keleti államok mezőgazdasági terményei még jobban elárasztanák a közös vámterületet s egyedül megmaradó külfogyasztási területünkön, Ausztriában, versenyeznenek a mi terményeinkkel.

Mivel azonban arra nem lehet kilátásunk, hogy Németországtól mezőgazdasági kivitelünk számára jelentékenyebb kedvezményeket eszközölhessünk ki, nem marad más hátra, mint módokat keresni a német vámtarifa által okozott károsodás ellensúlyozására. Ezt az ellensúlyozást a sárosmegyei gazdasági egyesület első sorban abban keresi, hogy állapítsunk meg a keleti államok mezőgazdasági terményei ellenében legalább is oly magas vámtételeket, mint a minőkkel védekezik a német birodalom ellenünk. Így aztán legalább a közös vámterület fogyasztása lenne biztosítva a magyar mezőgazdasági termelés számára.

Ez a vámpolitika a sárosmegyei előterjesztés szerint nem volna ártalmára a

magyar iparnak sem, mert a mezőgazdaság föllendülése nagyobb belfogyasztást biztosítana a honi iparnak és kedvezményeket lehetne adni más államok azon ipari ágainak, a melyek nálunk nem léteznek vagy egészen fejletlenek, akkor azok az iparágak, melyek itt bent már kellő létföltételekkel bírnak, de az osztrák ipar nyomása következtében nem képesek föllendülni, sokkal gyorsabb és hathatósabb fejlődésnek indulnának.

Kétségtelen, hogy a védekezésnek itt vázolt módja alkalmas volna a Németország felől fenyegető veszedelem ellensúlyozására, csak hogy a multak tapasztalásain okulva bizton állíthatjuk azt is, hogy mindaddig, míg Ausztriával vámszövetségben maradunk, ez a védekezés részünkről elháríthatatlan akadályokba fog ütközni. Mert ez ellenkezik Ausztria érdekeivel s tudjuk, hogy Ausztriával olyan gazdasági szövetséget, a mely a magyar érdekek javára némi áldozatot, vagy csak a kínáló haszonról való lemondást is igényelne, kötni soha sem leszünk képesek.

Ausztria érdeke a vámháboru Németországgal, mert az kiszorítaná a német birodalom ipari termékeit a közös vámterületről és biztosítaná itt az osztrák ipar teljes monopoliumát. Hogyan képzelhető tehát, hogy Ausztria a mi kedvünkért lemondana erről az előnyről, mikor a Németország ellen alkalmazandó magas ipari védővámokra ráfoghathá, hogy azok megtorlásul szolgálnak a magyar mezőgazdasági termékekre alkalmazott magas kiviteli váموkkal szemben s így olyan színben tüntethetik föl a dolgot, hogy a németországi iparcikkre voltaképpen a magyar mezőgazdaság érdekében kívánják a magas vámtételek alkalmazását.

Nagy érdekük továbbá az osztrákoknak, hogy a földművelő keleti államok mezőgazdasági behozatalát a közös vámterületre minél inkább kedvezményezzék. Nemcsak azért, mert ez által a magyar mezőgazdasági terményekhez a kedvezményezett keleti behozatal folytán olcsóbban juthatnak, hanem azért is, mert azok a keleti államok a tőlünk nyert agrárkedvezmények fejében nagy kedvezményekben részesítik az osztrák iparcikknek hozzájuk való bevitelét.

Hol van az a naiv gazda Magyaror-

szágon, aki abban a képzelődésben élne, hogy az osztrákok a mi kedvünkért lemondanak arról az előnyről, a mely nyersterménybeli szükségleteik fődözésénél a keleti államok mezőgazdasági behozatalából rájuk hárul s ennek tetejében még kitegyék magukat annak a veszedelemnek is, hogy azok a keleti államok nyersterményeik kiszorítására az osztrák iparcikk kiszorításával válaszoljanak. A sárosmegyei tervezetnek az a része pedig, a mely idegen államok ipari ágainak itteni kedvezményezéséről szól, hogy megszabadulhassunk az osztrák ipar sorvasztó nyomása alól, az teljesen az utópiák országába való mindaddig, míg az osztrákokkal közösen kell kereskedelmi politikát csinálnunk. Hisz látjuk, hogy még az az iparfejlesztési politika is, a melyet a magyar kormány a hazai ipar támogatásával folytat s a melynek legnagyobb hasznát még mindig az osztrákok látják, mert jórészt osztrák gyárosok élvezik ezt a támogatást, — mondjuk, még ez az iparfejlesztési politika is milyen lázongást idézett föl Ausztriában s még az osztrák miniszterelnök is a gazdasági szövetség kijátszásának bélyegezte a saját parlamentje előtt.

A sárosmegyei gazdák tehát jól látják a mentő eszközöket, de rossz helyen keresik azokat, mikor a közös vámterületen vélik föltalálhatni őket. Azok az intézkedések, a melyeket a fenyegető gazdasági válság elhárítására foganatba vétetni javasolnak, mind olyanok, a melyek teljes önállóságot igényelnek a gazdasági ügyek intézése körül. Az olyan állam, a melynek kizárólag csak a saját gazdasági érdekeit kell szem előtt tartania kereskedelmi politikájának berendezésében, az foganatba is veheti mindazt, a mit erre a célra üdvösnek és szükségesnek tart. De az az állam, a melynek a saját érdekeit egy másik állam ellentétes érdekeivel kell meg egyeztetni, ezt nem teheti másként, mint a saját érdekei egy részének fölládozásával.

Mikor aztán az a másik állam az egyezkedésben olyan hatalmas tulerővel rendelkezik, mint a milyennel dicsekedhetik Ausztria velünk szemben: akkor csak természetes, hogy az érdekek összeegyeztetésénél mindig a gyengébb fél érdeke szenved csorbát az erősebb javára. Ezt bizonyítja a harminc éves mult ta-

## A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

### Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin téli kabátoknak, valamint cheviott, gráci loden öltönyökre.

Dus raktár van női szövetekben, vászon, kanavász, chiffon és menyaszszonyi kelengyékben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

pasztalata s ezt a kilátást nyújtja a természet törvénye a jövőre nézve is.

Azért kétségtelen, hogy be fog következni a sárosmegyei gazdák előterjesztésében foglalt az a másik alternatíva, mely szerint — ha Ausztria a felsorolt védekezési módok érvényesítésének gátat vetne — rá kell térnünk az önálló vámterületre.

## Hírek.

Pécs, 1901. nov. 13.

### Az elátkozott vadász.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze túl a tengeren, világnak végiben, élt egyszer egy vadász, akit, hogy haja, bajusza, de még az orra hegye is vörös volt, nem hívtak másként, csak vörös vadásznak.

Nem szántott, nem vetett, nem dolgozott a vörös vadász, csak vadászott szüntelen. Kora reggel vállára vetette puskáját s elindult hazulról. Soha senkinek el nem mondta, hova megy, merre megy, csak ment s este előtt nem látta senki ember fia.

Volt a Vörös vadásznak egy szomszédja, a ki ugyancsak vadászgatott, de csak ha rá érnékje volt, de akárhogy bujta is a cserjést, járta is a mezőt, megtörtént biz, hogy üresen tért haza, míg a vörös vadásznak mindig kedvezett a szerencse.

Az emberek már azt is rebesgették, hogy a vörös vadász az ördöggel cimborál, mert, hogy olyan Istenáldotta nap nem volt, hogy a vörös vadász nyul nélkül tért volna haza.

A szomszédja végre is nem állhatta meg, hogy meg ne kérdezze a vörös vadászt fortélyá felől. Hogy egy este ismét néhány nyullal tért haza a vörös vadász, szomszédja átballagott hozzá.

— Jó estét, szomszéd, — köszöntötte a vörös vadászt.

— Neked is, — felelte a vörös vadász, — hát csak kerülj beljebb.

— Azzal a szándékkal jöttem, — szölt a szomszéd.

— Meg, hogy ki tud fortélyomat, — mondta a vörös vadász, — eltaláltam ugye?

— Ördögöd van, — felelte a szomszéd álmélkodva, — hát honnan tudod?

— Honnan? — szölt a vörös vadász, — én mindent tudok.

Ezzel egy régi nagy könyvet vett elő a láda fiából s az asztalra tette. Egy nehányat lapozgatott benne, hozzá érthetetlen szavakat mormolt, majd szomszédja felé fordult és így szölt:

— Ebben a könyvben minden meg van írva.

A szomszéd csak nézi a tele pingált lapokat, de biz nem okoskodott ki belőle semmit.

— Nem értek én ebből — szölt a szomszéd kedvelően.

— Tudom, — felelte a vörös vadász, — nem is azért mutattam, hogy érts belőle. Ez a varázs könyv. Csak egy van a világon, ez az egy. Kiolvassok mindent, a mit csak tudni akarok.

A szomszéd csak egyre álmélkodott és szentül hitte, hogy a vörös vadász az ördöggel cimborál s könyve nem lehet más, mint az ördög bibliája.

— A nyulak is ebben vannak? — kérde a szomszéd.

— Minden. Csak benézek könyvembe s tudom hol a nyul. De neked hiába mondanám, el, mert egy sem tudnád meglőni.

— Már, hogy én? — erősködött a szomszéd, — azt a nyulat szeretném látni.

— Nő hát meglássuk, — szölt a vörös vadász, — jer csak velem.

Ezzel a vörös vadász kivezette szomszédját a kertje alá.

— Nő most vigyázz. Abból a galagonya bokorból harmadik füttyentésre kiugrik egy nyul, ha azt agyon lövöd, hát embere vagy a szavadnak.

A szomszéd elővette a puskát, megtöltötte, aztán várta a vörös vadász füttyentését.

A vörös vadász csak mosolygott és egymásutánban füttyentett hármat, mire a galagonya bokorból egy hatalmas tapsifüles ugrott ki s a szomszédtól néhány lépésnyire há-

tulsó lábaira ülte, első lábával a fülét birizgálta.

A szomszéd felemeli fegyverét, céloz, lö: durr. A tapsifüles meg se kottyán, feloldalt ugrik, hátulsó lábaira ül s mintha mi sem történt volna, tovább birizgálta a fülét.

A szomszéd szörnyen röstelte ügyetlenségét, újra felemeli fegyverét, céloz, lö: durr. A tapsifüles oda se neki. Megint feloldalt ugrik, ráül hátulsó lábaira s kényelesen tovább birizgálja a fülét.

Szegény szomszédnak most már a haja is az ég felé állott. Ilyen csoda még nem történt meg vele, pedig már megette a kenyere javát. Fegyverét újra töltötte, céloz, lö: durr. A tapsifüles de még oda se hederint. Harmadszor is feloldalt ugrik, ráül hátsó lábaira s egykedvűen tovább birizgálja a fülét.

A szomszéd negyedszer is arcához emeli fegyverét, céloz, lö: durr. A tapsifüles erre udvariasan meghajtotta magát a szomszéd előtt s visszabaktatott a galagonya bokor alá.

— Hát meglőtted a nyulat? — kérdezte a vörös vadász.

Ez nem volt nyul, — szölt a szomszéd.

— Hát?

— Valami elátkozott lélek.

— Nő hát füttyents egyet, — biztatta a vörös vadász szomszédját.

A szomszéd füttyentett, mire a tapsifüles ismét előttük birizgálta a fülét.

A vörös vadász célzott, lött: durr, és a tapsifüles kinyújtózott.

— Már annyi bizonyos, — szölt a szomszéd, — hogy az ördögökkel cimborázol.

A vörös vadász rahagyta.

Az már az én dolgom, — szölt s vissza indult házába.

A szomszéd csak ezt várta s gyorsan haza sietett, hogy azon melegében elbeszélje a vörös vadász ördögös történetét.

Nosza, az emberek úgy kerülték azontul a vörös vadászt, akár az eleven ördög lett volna.

A vörös vadász ennek csak örült. Eddig is kerülte az embereket, most már egészen magára maradt.

Vasar és ünnepnap, a midőn minden ember az Isten házat keresi fel, hogy az elmúlt hét bűneiért vezekeljen s szívből fakadó imádsággal, erős bűnbánattal azok bocsána-

## A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

### Karcolatok a szini világból.

(Melyik a szinművésznők legkedvesebb városa?)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Bogyó Alajos.

Erre a kérdésre minden jelentősebb városbeli a maga városát vallaná a szinművésznők legkedvesebb otthonának.

S ha kérdeznők a bizonyító okokat, arra is megfelnének.

Igy például a budapesti ember azt mondaná: csak egy fővárosa van az országnak. A ki itt feltűnik — annak világító napja van az egész országban. — Csak azt felejtette el még hozzá tenni a fővárosi ember, a ki itt letűnik, annak lealkonyodott az egész országban.

A kolozsvári ember pedig azt mondja: Budapest után a vidéknek nevezett nagyobb városok után csak Kincses-Kolozsvár következhetik egy ambiciózus színész nő otthonául, mert Kolozsvár hemzseg az uri és intelligens elemektől. A kit itt felkarolnak, s a kit itt megszeretnek, az teljes életében áldani fogja azt a percet, a mikor Kolozsvár kapuja küszöbét átlépte. Az innét távozni soha sem óhajt, hanem itt akar élni, halni, erkölcsi és anyagi jólétben — a mit meg is talál.

Lám — így folytatja tovább a fiskáliskodást, — a vidéki városok egyikében sem találni törzs-tagokat, a kik a közönséghez s

a helyi színházhoz úgy szólván hozzá nőttek.

Egyetlen egy vidéki város sem mutathat fel tagokat, kik évtizedekig állandóan a helyi színház kötelekében állának, míg Kolozsvárt például Szentgyörgyi pelyhes szája óta ott vénült meg. Kovács Gyulát szintén évtizedek kötötték Kolozsvárhoz, a törzskar személyzetben pedig, mint a búroknál, nagy-apja, apja, fia együtt harcolnak, ugy szintén Kolozsvárt egy frontban fujja e három, egy vérből származó atyafi a körust, jelölül annak, hogy ott régi honosok.

A szinművésznőkről ezt az állandóságot még sem lehet állítani, mert biz azok elrepülnek. Hisz tudjuk, gyakran üdvözöltünk szinpadunkon olyan szini erőket, ki csak hónapokkal ezelőtt Kolozsvárt csattogott. Ilyent üdvözöltünk például ma is, a ki nem trillázott, csattogott ugyan, de szaval, beszéde mégis írósvajként olvadozik a szinpadon.

Tagadhatatlan, ha szegedi emberrel beszélünk e tárgyról, az megest olyan argumentumokkal áll elő, hogy majdnem beadjuk a derekunkat s azt mondjuk reá: igaz, igaz, melyik szinművésznő ne vágyakoznék Szegedébe?

Mert hát ritka jó élete van ott a színésznők, hát még a szinművésznőknek, ha megszeretik — de mondjuk rá, ha mindjárt nem is valami bálványozásig szeretik. Elég az, hogy a szegedi szintársulat tagja. Ha tehát a szegedi szintársulat tagja, ergo a szegedi társadalomhoz tartozik. Lévé pedig ez a szegedi társadalom, oly művelt, oly előzékeny, hogy a jövevény szintársulati tagokat

nem csak hogy kebelébe fogadja, hanem azokat demonstrative, becézgeti.

Ott a szintársulat nem egy külön kaszt, nem státus a státusban, hanem a szegedi éraban összeolvadt testületet képez a lekötélző művelt társadalommal. Hogy tehát ilyen állapotban, ilyen helyzetben és tiszteletben ott jól érzik magukat a szinművésznők, abban a szegedi embernek tökéletesen igaza van.

S a milyen társadalmi elbánásban részesülnek a szegedi színésznők most, olyan állapot volt régebben Nagyváradon s olyan lehet ma is, ha el nem rontották.

Mert annyit mondhatok, hogy abban az időben, midőn a debreceni intendatúrának állandó szintársulata kilenc éven át járogatott a nagyvárad nyári idényre, a mely társulatnak színésznői Blaháné, Szakál Róza, Tennerné, Krecsányi Sarolta, Mándokiné, Dalnokiné, Gerecsné stb., színészei Ronai, Brecsényi, Mándoki, Együd, Vizvári, Dalnoki, Zöldi, Tanner stb. s szerény magam is voltam, — bizony azok a biharországi Tiszák, Beöthyek, Gerliczy bárók, Fráterek, Bölönyiek stb. egytől-egyig a vármegye pótiorai, stb. vizeztek és tarokkoztak bruder számban a szintársulat tagjaival a kaszinó kertjében. A hetenkint megtartott Rédey-kerti tánc koszorucskákból pedig egy színésznő sem hiányzott és kitancolhatta akár a lelkét, attól nem kellett félniök, hogy petrezselymet fognak árulni.

Vagy ha a Püspök-fürdőben az előkelő osztály valamelyes társas kirándulást rendezett, no akkor meg éppen első gondjuk az volt, hogy a becézett színésznők az első meg-

táért esdekelen az egek urához; hogy a jövő hét munkájára a Mindenható áldását könyörögje, a vörös vadász csak úgy vadászott, mint akár hétköznapon.

A szomszédok összebujtak, s egyre csak azt hajtogatták:

— Igaz, a mi igaz, a vörös vadász eladta lelkét az ördögnek, mert jóra való keresztény ember csak nem vadász mise alatt.

Egy másik meg így szólt:

— Meglássátok, egyszer csak elviszi az ördög. Aki hogy él, úgy hal meg. A terminus letelik, aztán nagy fűgő szélben megjelen az ördög.

Ilyképen beszélgettek a szomszédok a vörös vadász felől.

A vörös vadász mit sem törődött az emberek beszédjével s csak azért is vadászott.

Egyszer egy gólya-madár szállott a templom tornyára s egyre kepelgetett. A vörös vadász, bár so' sem tekintett a templom felé, a gólyát még is észrevette a torny tetején és habár a szomszédok szép szóval kérték is a vörös vadászt, ne lője le a gólyát, vagy ha már épen rá éhezett, legalább várja ki, míg leszáll, nehogy a gólyával együtt még a keresztet is meglője. De hiába volt minden. A vörös vadász rálőtt a gólyára, mire szegényke élettelenül bukott alá.

A szomszédok a fejüket csóválták s egyre csak azt hajtogatták:

— Megveri az Isten még ezt a vörös vadászt, hogy eladta lelkét az ördögnek.

A vörös vadász csak azért is folytatta életmódját. Amikor a falu népe dolga után nyugalomra tért, a vörös vadász az erdőt bujta, amikor az Isten házának harangja imára kondult, a vörös vadász megint csak vadászott.

Egy nap a falu népe egy határbeli keresztelhez készült zarándokolni. A vörös vadásznak pokoli gondolata támadt. Kora reggel fegyverével a kereszt felé indult. Az uton találkozott egy öreg anyókéval.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus, — szólt az öreg anyóka alázatosan.

— Hát csak dicsérd, ha kedved tartja, — felelt rá durván a vörös vadász.

— Az egész falu a keresztelhez készül és te vadászni mégy? — szólt az öreg anyóka, — megver az Isten.

— Már hogy engem? — nevetett a vörös vadász, — attól ugyan elkésett.

— A jó Isten nem siet, de nem is késik, — szólt az öreg anyóka.

A vörös vadász oda sem hederített az öreg anyókéval, hanem ment tovább.

Később egy kis fiúcskával találkozott.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus, — köszöntötte a kis fiúcska a vörös vadászt.

A vörös vadász mérgesen rivalt a kis fiúcskára:

— Erigy utadnak, mit nyavalyogsz.

— Megyek a templomba, — felelte a kis fiú, — hát bácsi nem jön?

— Parasztnak való a templom, — szólt rá a vörös vadász s tovább ment.

A kereszt, hova a falubeliek készültek, koszorúkkal, virágokkal volt feldisítve, egy-néhány leány még ott szorgoskodott körülötte, mikor a vörös vadász oda ért.

A vörös vadász megtöltötte fegyverét s a kereszt elé állt.

A leányok megijedve sikoltottak.

— Mit csinál bácsi?

— Hát agyonlövöm a magyarok Istenét, — felelte vadul a vörös vadász s rálőtt a keresztre.

Ugyanebben a pillanatban egy angyal jelent meg az égből s a kereszt elé tartotta korját, hogy a lövés ne érje és égre emelt szemekkel így szólt:

— Oh Istenem bocsáss meg neki, hisz nem tudja mit csinál.

Erre nagy szélvész támadt, dörgött, vilámlott, a föld ketté vált. A szakadékból eleinte füst, majd tüzes lángok csaptak föl, közben egy egész sereg ördög mászott ki a lángokból. Belzebub, az ördögök fejedelme megragadta a vörös vadászt és így szólt:

— Itt vagyok, most jöjj velem.

A vörös vadász egész testében remegett. Megkísérelte menekülni, de hiába volt minden, az ördögök vigyorogva táncoltak körülötte, majd mint a parancsolat neki estek s egy szempillantás alatt ezer, meg ezer darabra tépték s rémséges ordítás között vitték magukkal a mélységbe, fölöttük ismét becsúskodott a föld s mire a falubeliek harangzúgás közt kiértek a keresztelhez, már nyoma sem volt a vörös vadásznak.

hívásokat kapják kézhez. De legtöbb esetben ilyen eszem-izsom cigánybandával felgarnírozott fürdőbéli kirándulásokat sokszor éppen a szintársulat kedvéért rendeztek, a hol a város és vidék előkelő női osztálya valósággal versenyzett a barátkozással a szintársulat női személyzetével szemben.

Nos hát Nagyvárad sem volt mostoha otthona a műzsa gyermekeinek.

Mit mondjunk Debrecenről? Ott már csak a férfi tagoknak állt a világ a kaszinóban, ha tudtak kártyázni s volt hozzá elég pénzük. Mig a női tagok bizony csak egymás vizitelésére voltak utalva. Tudja Isten, jó város, barátságos város s gazdag város ez a Debrecen, de mégis jóformán mindenki magának él. A kisebb tagok nagyon jól érezték magukat a kisebb korcsmákban, melyek barátságosan vannak berendezve. Jó a bor és olcsó, még jobb az étkezés és olcsó; hozzá pedig, hogy minden kis korcsmának meg van a maga törzs asztaltársasága, a hol a kedélyesség néha határt nem ismer. A némely nagyon kedvelt színésznőt hébe-hóba meghívják ugyan egy-egy előkelő családhoz estélyre, de arra legyen elkészülve, hogy vagy zongorázni, vagy énekelnie kell a társaság mulatságára. A gavallér színész néha-néha neki eresztett egy 10 es bankót vacsorára, hogy jó estét csapjon magának az uri társaságokban, mert ennyi nélkül jó nem lakott az előkelő Biká-szálló vendég asztalánál.

Kassa a színészet egykori Mekkája. Sok jó tulajdonságain kívül még arról is híres volt a színvilág előtt, hogy a jutalomjátékok nem

csak telt házakat, hanem sok-sok ajándékot is hoznak a jutalmazottnak. Boldog volt a színésznő, a ki tehetséget érzett magában arra, hogy a közönség kedvencévé kinőheti magát. — ha Kassára elszerződik.

És ez a fenséges jó tulajdonsága a kassai közönségnek nemcsak hir, de valóság-számba is ment.

Például voltak in illo tempore társulatnál naivácskák, drámai szendék, hősnők, énekesnők, kik előbb a kassai szintársulat kötelekébe tartoztak, valamennyinek szobájában ékszer-állványán egy kis kincset érő ékszerek pompáztak és ezt — rendesen dicsekedve mondták:

— »Kassán kaptam jutalomjátékomon.«

Aradra is nemcsak örömmel, de bizonyos ambícióval szeretnek elszerződni színművésznőink.

Arad nagyvárosias, nagy vidéki város minden szintársulati tag szemében.

Mintegy szokásos szálló igéje volt a tagnak dicsekedve kartársa előtt: »Barátom, én Aradon is megálltam a helyemet«. És ennek a színészközmondásnak csakugyan súlya is volt a direktorok előtt, mert egy aradi szintársulati kedvenc tagot, minden a szerződéseken a szini értékére kinyomtatott feltételek mellőzésével, feltétlenül szerződtette a jó nevű szinigazgató.

Régebben, midőn Budapest egyetlen nemzeti színháza, operástól nem nyerte tagjait a szini akadémiából, hanem a vidékre volt utalva, hogy testületéhez a szükséges erőket megszerezhesse, biz' azokat legtöbbnyire Ko-

Reménységünk a szent kereszt,  
Csüggedt, hogyha lelkünk,  
A bölcsőtől el a sirig  
Az legyen mellettünk.  
Az legyen örömünk,  
Bánatunk az úgyze,  
Életünk utjain  
Az legyen kalauzunk,  
S szűz Anya karjain  
Ha majdan meghalunk  
A sirunk rögébe.  
Az legyen feltüzve.

\*

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra kis olvasóim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

#### Napirend 1901. november 14-én.

Naptár: csütörtök, nov. 14. — Róm. kath.: Szerápión. — Prot.: Jukund. — Görög-kei. (nov. 1.) Kozma. — Zsidó: Kiszlev 3. — Nap kél 6 óra 50 perckor; nyugszik 4 óra 8 perckor. — Hold kél 9 óra 23 perckor délelőtt; nyugszik 6 óra 31 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, északon, nyugaton és délen elvéve csapadék, várható.

Városi közigazgatási bizottság ülése a városházán d. s. 10 órakor.

Színház: »Vörös talár«; szinmű.

— (Lapunkról.) Annak idején, mikor olyan individuumok, kiknek szemében száka volt lapunk szókimondása, a „Pécsi Figyelő“ ről aljas és nemtelen módon azt a rágalmat terjesztették, hogy lapunk megszűnik: tiltakoztunk e rágalmak alávaló terjesztőinek hazug híresztelése ellen. A „Pécsi Figyelő“ közönsége e hazudozásokra nem is hallgatott s ismerve lapunk harminc éves multját, most is híven kitart mellettünk.

Ugy látszik azonban, hogy az alávaló rágalmozók — belátván, hogy a „Pécsi Figyelő“ közönsége az ő szereplési viselkedéséből eredő ocsmány hazudozásaikra nem hallgat — most a fővárosból kerülő uton intézik gyáva módon,

lozsvárt és Aradon kereste s ritka kivétellel kapta más helyről.

Kivételt a 70-es évek eleje képezhet, midőn a Népszínház is kibújt a földből sok vajudása után, akkor Debrecen-nagyvárad társulat öntötte a művészek gárdáját Budapestre, de a 70-es évek elején Aradnak is lezállt az ágiója mindaddig, mig szép új színháza felépült.

Nos, ebben a zajos, élénk vidéki városban is elemében érzik magukat szinművésznőink, hisz' nem apácáknak születtek és nem is kolostori falak közé képezték magukat, hanem a világot jelentő deszkákra, a nyilvánosságuknak.

Az pedig igen természetes dolog, hogy a szinpad gyermekében, még ha úgy affektálja is egy-egy arisztokrata szinművésznő undorát a dévaj mulatságok, a nyilvános cukrászda, kávéházak zajától s mint egy Madonna, szentségtörésnek tartaná ezt fenséges fényével... Mégis a mondók vagyunk, hogy nyilvános helyen megjeleni egy művésznőnek, nagyon is összeegyezhető pályájával, mert ha bájos teremtés, ne tegye magát üveg alá s ha csak kedves szellemes, vagy szellemes, csevegő, ezt se rejtse a zsákba. A kik tisztelték a szinpadon, tisztelni fogják őt a nyilvános helyeken is.

(Vége köv.)

alattomban gyalázatos orvtámadásaikat. Ma ugyanis egyik vidéki napilapban olvastuk — a lap fővárosi tudósítójának „értesülése” szerint — amaz aljas hazugságot.

Midőn kijelentjük, hogy a közlemény szerzője ellen a törvényes lépéseket megteszszük, a következőket hozzuk tudomásra:

A „Pécsi Figyelő” továbbra is fennmarad, bárhogy áskálódnak is gyáva módon, alattomban ellene a hazugságokra vetemedett orvtámadók. Fennmarad pedig továbbra is a tiszta függetlenségi eszme és elvek szolgálatában, Pécs és Baranyavármegye közönsége érdekeinek igaz és hű szószólójaként. És ujesztendőtől kezdve tartalomban tömörebben, a helyi érdekek és aktuális események bő és mindenkor szókimondó tárgyalásával fog annak a közönségnek lapja lenni, mely harminc év alatt úgy Pécssett, mint a vármegyében, sőt az egész Dunántul igaz barátjaként tekintette s fogja tekinteni a jövőben is, bárhogy áskálódjanak ellene alacsony személyi okokból egyes hazug rágalmozók!

— **(A város közigazgatási bizottsága)** holnap (csütörtökön) délelőtt 10 órakor tartja rendes havi ülését a városháza közgyűlési nagytermében.

— **(Vizállás.)** A m. kir. földmívelésügyi minisztérium vizrajzi osztályának jelentései szerint a folyamok vizállásában az utóbbi időben lényegesebb változás nem állott be, a Dunán kisebb mérvű az áradás. A Duna Pasautól Linzig és Budapesttől Mohácsig a rendes vizálláson felül 12—14 centiméterrel áradt, a Dráva vizállása is emelkedőben van.

— **(Bizottsági tagválasztások a megyében.)** A holnapi csütörtökön, f. hó tizennegyedikén lesznek a megyebizottsági tagválasztások a megyében. Az új megyebizottsági tagok már az ez évben, december huszonharmadikán tartandó megyei tisztújító közgyűlésre meg is fognak hivatalni, hogy a megye közönsége nevében a tisztviselőválasztást megejtsék.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru Ring Rezső Mihály Ármin, kaposvári lakos, vezetéknevének »Endrei«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Gyanus alak.)** Tegnap este rendőrségünk egy gyanus embert fogott el, a ki ruhaneműeket lopott. Találtak nála többek között egy nadrágot, melyről azt állította, hogy Majna melletti Frankfurtban vette. Igen ám, de a nadrágon a »Grün Bernát utódja« pécsi ruharaktáros-cég nevével ellátott gombok voltak; így tehát az a nadrág bajosan készült a Majna melletti Frankfurtban. A gyanus ember különben tagad mindent és csak annyit mond, hogy *Dilevszky* Adolfnak hívják. Más felvilágosítást nem ad magáról. Azt mondja, hogy Amsterdamból jött Pécsre, honnan a hollandi konzulátus hat forint segéllyel bocsájtotta utnak. Közben vizsgálati fogságban ült Bécsben; de hogy miért, azt nem mondja meg. Sőt a lovagias férfit is játsza, azt állítja, hogy Pécssett egy nőnél tartózkodik, a ki szereti, de a ki becsületes nő és nem is hajlandó a nevét elárulni. Hogy tehát tovább azt a tisztességes hölgyet ne kompromitálhassa, a rendőrség fogságban tartja és olytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 13 án reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 650 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 675 köbméternek találtott.

— **(Valakinek sok pénze van.)** Tegnap este a bányatelepi-uton egy lámpaoszlopnál, a lámpa kétesen pislogó világától »beragyogva« egy elégetett tizkoronás darabját találta meg egy rendőr. A tizkoronás közepe maradt sértetlen; szélei elégve és megpörkölődve voltak. A furcsa leletet, mely nem hamis pénz, hanem igazi gyártmány, a rendőrkapitányságra vitte fel az illető rendőr. Ugy látszik, valaki, — a kinek sok pénze, vagy kevés pénze, de kevés esze is lehet — virtusból égette el a tizkoronást. Hogy ki volt, persze azt nem tudják.

— **(Kivételes vásárhatárnap.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó Ó-Dombóvár községben a f. évi november hó 30-ra eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi december hó 2 án tartassék meg.

— **(Betörés a vidéken.)** *Laskó* István gazdálkodó panaszt emelt a napokban a a községi előljárásnál, hogy távollétében lakásának ajtaját feltörte valaki s onnan egy kétesövű vadászfegyverét és körülbelül öt korona készpénzt elloptott. A feljelentés folytán a tolvaj ellen megindították a nyomozást.

— **(A toronyórák)** »Nincsen annyi tenger csillag az égen« — mint a hányszor mi már szóba hoztuk a mi toronyóráinkat, melyeknél kötelességmulasztóbb, gondatlanabb órákat keresve sem lehetne találni. Olyan műveletlenek ezek a magasban nagyképűsködő »óra« cimbitörők, hogy a leghalványabb fogalmuk sincs arról, hogy voltaképen mi a »közép európai idő«, melyik fán terem a pontosnak hirdetett »zóna idő« s bizonyos élvezetet találnak abban, hogy versenyre keljenek egymással, amennyiben egyik a másiknál mindig előbbre van egy negyed órával. Lapunk egy barátja, ki a szigetkülvárosban lakik, ma egy mulatságos kis históriát mondott el nekünk. Mikor — ugyanis — reggel elindult hazulról,  $\frac{3}{4}$ -at mutatott a Xavér-templom órája, míg a székesegyházi parokiához érve az óra ujonnan festett lapján öt perccel mulott fél nyolc. E pillanatban azonban nyolcat ütött a Ferenciek-templomának órája, míg a városháza tornyán  $\frac{3}{4}$  óra volt. Hogy mit csinált ez alatt a jámbor ágostontéri toronyóra, arról nem szól lapunk barátja, ki azonban határozottan konstatálja, hogy mire a nyolc órát mutató városházi torony óra alól az indóházhoz ért, ott vasuti pontossággal nyolcat mutatott az óra. Így hát nálunk bátran fogadhatna valaki, hogy a Széchényi tértől a vasutig két másodperc alatt megy le. Miután szerény véleményünk szerint a toronyóráknak nem az a hivatása, hogy amerikai izü fogadások eldöntéséhez nyujtsanak segédkezet, sem pedig az, hogy a közönséget félrevezessék, tanácsos lenne végre már igénybe venni a városi toronyórák javító mesterének művészetét, kinek dotációja ott szerepel a városi költségvetésben, mely kiadásnak azonban eddig még hasznát nem láttuk!

— **(Öngyilkos-jelölt obsitos.)** Az idén, októberben szabadult ki a katonaságtól *Magyari* Mihály szilvási legény, azóta azonban ellentétben a többi legényekkel, kik örülnek, ha megszabadulnak a katonaságtól, *Magyari* állandóan busult. Hogy mi lehetett bánatának oka, az eddig ismeretlen, annyi azonban bizonyos, hogy mélységes bánat gyötörhette szívét, mely gyötrelmekből szabadulni akart, szabadulni még akár az élete árán is. Tegnap hajnalban *Magyari* kilopózott a házból, lement a kertbe s ott egy fára felakasztotta magát. Szerencsére azonban az egyik cseléd-társa észrevette, hogy a legény kilopózott s utána ment. Így sikerült Magyarit még idejekorán megmenteni a haláltól.

— **(Az okorághi iskola ablakai.)** Ily cím alatt megirtuk tegnap este megjelent számunkban, hogy a megye közigazgatási bizottsága tegnapi ülésében *Polgár* Jenő, nyugalmazott főszolgabíró ellen azon okból, mert az anyagi felelősség megállapítása ez ügyben *Polgár* Jenő ellen szükségessé vált, elrendelte a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatot. A közigazgatási bizottság eme 788. számú határozata egyedül az anyagi felelősség miatt hozatván, *Polgár* Jenő ma megjelent a vármegye főjegyzője előtt és jegyzőkönyvileg kötelezte magát a felmerült száztizenegy kor. 80 fillér költség lefizetésére. Így a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat elrendelésére vonatkozó határozat most már hatálytalanná vált és a vizsgálatra szükség nem lévén, az be is szüntettetett az alispán által.

— **(A kéményseprő halála.)** *Stark* Kristóf kéményseprő, a ki özv. *Török* Ferencné kéményseprési vállalatánál szolgált, tegnap este elment mulatni. Hogy merre járt s mi történt vele, nem tudják. Reggel azonban kaposvári-utcai lakásán halva találták az ágyában. A rendőrség részéről megtartott hullaszemle külerőszak nyomait a holttesten nem állapította meg. A holttestet kivitték a budaikülvárosi temető hullaházába, a hol majd törvényszékileg felfogják boncolni, hogy megállapítsák, mi okozta hirtelen halálát.

— **(Gyűjtés tüzkárosultaknak.)** A szatmárvármegyei Pusztahidegkuton október hó 22-én délben támadt tűz következtében félóra alatt 28 lakóház és melléképülete mindenestül leégett s ez által 180 tagból állott 30 család ruházata, télire begyűjtött élelme, házi és gazdasági felszerelése, takarmánya semmivé lett és élelem, ruházat, hajlék nélkül áll. A tüzkárosultak fölségélyezése érdekében adományok a város polgármesteréhez kéretnek.

— **(Halálozás.)** *Platz* Ferencné, szül. *Zabácky* Mária, életének 42-ik évében, ma délelőtt meghalt. Temetése pénteken délután 3 órakor lesz a kaposvári-utca 17. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Elhunytát férje, gyermekei és széleskörű rokonság gyászolja.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** *Hevessi* István somogyi bányamunkást tegnap sajnálatos baleset érte. Amint lefelé ereszkedett az aknába, a tilalom dacára kinyujtotta valamiért a kezét, miközben jobb karján súlyosabb természetű zuzódásokat szenvedett. A szerencsétlenül járt bányászt lakásán ápolják.

— **(Bolti tűz.)** Ma délután félnegy órakor a *Gyimóthy* Gyula kereskedő buza-téri boltjából füst tódult ki. Csakhamar nagy néptömeg csődült össze s a rendőrlaktanyáról telefonon értesítették a központi tűzoltóságot a tüzről, mely a bolt melletti raktárban keletkezett. A tűzoltóság nyomban kivonult a helyszínére s lapunk zártakor birták csak a tüzet elnyomni, mely hogy mi okból keletkezett, a vizsgálat majd holnap fogja megállapítani.

— **(Megszöktek a lovak.)** *Gayer* Ádám hirdi lakos ma reggel bejött a heti vásárra, magával hozva a kocsiján husz zsák burgonyát. Az árut el is adta és azután a Pálya-utcában betért egy kis itókára, azalatt lovait magukra hagyta a korcsma előtt. A mikor kijött a korcsmából, hűledezve, halálra ijedten látta, hogy lovak a kocsival együtt eltűntek. Tüstént a buzatéri rendőrlaktanyára szaladt, a hol a dolgot bejelentette. Melléje adtak egy rendőrt, a kivel elindult a megszőkött lovak keresésére. A Malom-utcában rájuk is akadtak. A gazda boldogan hajtott el a megszőkött, de megtalált lovakkal.

— **(„Csak dorgálja meg.”)** Szegény öreg, tőpörödött emberke állított be ma délelőtt az ügyeletes rendőrkapitányhoz, a ki meglátva a sir széléhez közel álló embert, jóságos hangon kérdé tőle:

— Mi baj, öreg?

— Már kérem alásan, alig merem kimondani — nyögte az öreg.

— Hát csak halljam, másképp nem tehetek igazat.

— A fiam . . . igen a fiam megütött.

— És kívánja, hogy büntessem meg azt a rossz embert!?

Az öreg itt keserves sirásra fakadt és szakadozottan rákezdte:

— Nem bánom, csináljanak vele a mit akarnak . . . De én nagyon szeretem, tudják, az én fiam . . . De azért ne büntessék meg.

A kapitány szemébe is könyek tőlulta nagy szülői szeretet láttára.

— Hát mit csináljak vele, ha nem kívánja a megbüntetését?

— Csak dorgálja meg! -- válaszolt az öreg.

A kapitány biztosította, majd megdorgálja, csak menjen csendesen haza. Erre sirva, halálkódás között csoszogott ki az öreg a szobából és a mikor már az ajtóban volt, még egyszer visszafordult:

— Csak dorgálja meg, de ne nagyon . .

— **(Farkasok az erdőben.)** Nem tartunk még annál az időpontnál, melyben a felvidéken a farkasok megeszik — az első ablakos tótót, mely időpont a tél krónikájában oly biztosan bekövetkezik, mint a mily pontosan berobog nyáron a fumei cápa, s mégis arról veszünk most hirt, hogy a dárdai erdőben a napokban farkasokat láttak. Valószínű, hogy ezek a farkasok inkább kóbor kutyák, melyek ellen ahelyett, hogy az ember komolyan venné őket, inkább negyven napi zárlatot kellene elrendelni.

— **(A pillangók.)** Talán mondanunk sem kell, hogy a mióta házipoétánk elzengte melancholikus dalát a fagyról, a reánk következő tél borzalmasságairól, szó sem lehet himes szárnyu, tarka pillangókról, kik játszi

pajzánsággal sütkéreznek a napsugárban. Ha e pillanatban pillangókról írunk, ez azért történik, mert a korzónak s király-utcának lámpafény mellett keringő éjjeli lepkéi kezdenek tulmenni azon a határon, melyet nekik a hatóság szabott, s már a színházi előadás után a cselekvés terére lépnek. Elvegyülve a színházból hazatérők közé, szemérmetlenül megállítják a fiatalembereket, kik között bizony akad olyan, ki nincs tekintettel az arra haladó hölgyközönségre, hanem a legfesztelebb s a legtöbb esetben nem a legparlamentarisabb beszélgetésbe bocsájtkozik az éjjeli pillangókkal. Kívánatos lenne, ha a rendőrség eltíltaná legalább tizenegy óráig ezeket a pillangókat a király-utca frekventálásától.

— **(Leesett a lóról.)** Ma délelőtt kilenc óra tájban a Gyár-utca alsó részén egy huszár tiszti-szolga leesett a lóról és oly szerencsétlenül, hogy az orvosok véleménye szerint agyrázkódást szenvedett. A szerencsétlenül járt huszárt beszállították a katona kórházba.

— **(A ki nem akar adót fizetni.)** Ezeknek száma bizonyára sokkal tekintélyesebb, mint azoké, kik készségesen tesznek eleget adófizetési kötelezettségüknek. Az előbbi fajtából való *Morvay* Ignác is, egyik szomszédközönségbeli lakos, ki addig halasztotta az adófizetést, míg végre bekopogtatott nála a végrehajtó. *Morvay* azonban nyakas ember s nem hagy magán egyhamar kifogni. Akként rendezte el tehát adóügyét, hogy a végrehajtót a többi alkalmatlankodó hatósági személylyel együtt kikergette, s botot ragadva, agyonveréssel fenyegette őket. — A makacs polgár ellen hatóság elleni erőszak címén feljelentést tettek.

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald* Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitünőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentul tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép raktárt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

## Idegenek Pécssett.

— November 12-én. —

**Aranyhajó-szálló.** Balogh Elemér földbirtokos Álmosd. — Horváth Jenő és leánya, ügyvéd, Sásd. — Csillag Ferenc utazó, Bpest. — Jusztlerlitz Viktor birtokos, Kiskorpad. — Fridrich Gedeon földbirtokos, Kapince. — Milov György földbirtokos, Miklós.

**Vadember-szálló.** Steinbach J. kereskedő, Siklós. — Ferency M. utazó, Bpest. — Brunó Miksa, utazó, Bécs.

**Mátyás király-szálló.** Kanka Gyula, vasuti

ellenőr, Zágráb. — Rosinger N. kereskedő Szigetvár, — Gécsi János, kereskedő. B. Sz. György.

**Magyar király-szálló.** Ifj. Círer József földbirtokos. Kátoly-pusztá. — Ricre Andor, földmívelési miniszteri titkár, Bpest.

**Vadászkürt-szálló.** Ornstein Samu kereskedő, Eszék. — Kováts János gazdálkodó, Piskó.

## Művészet, irodalom.

○ **A suhanc.** Tegnap este csekély számú közönség előtt, de kitűnő előadásban a „Suhanc” került színre, a címszerepben *Kapossy* Józsaival, ki e szerepben ismét sokszor és lelkes tapsra ragadta a közönséget. Igen nagy sikere volt *Pestinek* a tüzseres szerepében s saját készítményü, valóban kitűnő kupléit („Szégyelje magát”) ötször-hatszor megújraztatták. *Márkus* Aranka Elise szerepében kitűnően énekelt, nemkülönben ismert jó alakítást nyújtott *Mesei*. Az előadás tíz órakor ért véget.

Pécs szab. kir. város

## meteorológiai állomása jegyzetei

1901. nov. 13. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 755.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 15.2 °C.

» maximuma: 11.0 °C. } tegnap.

» minimuma: - 2.1 °C. }

Párányomás: 6.0 mm.

Relatív nedvesség: 47. %.

Felhőzet: 2° Cum. SW.

Szélirány s erő: SW. S. —

Csapadék 24 órai: 0. Harna'p. = 1.5 °C.

Enyhe, szeles, borús i. v. csapadéokra hajlam

*Dr. Círer,*

## Törvénykezés.

§ **Cigányok a járásbírósnál.** Egész csomó cigány került ma a járásbírósnál. Lopás juttatta megint a törvény elé őket. A tárgyalás eleinte egész rendben folyt, hanem a vége felé mind szenvedélyesebb lett. A cigányok kiabáltak, úgy hogy a bírónak ugyancsak nagy hangon kellett beszélnie.

Bíró: Csend legyen. Hát ki lopta akkor, ha maga nem.

I-ső cigány: Kirem alásan in nem. Ezs itt ni! — és a másik cigányra mutatott.

II. cigány: Nem igazs, házudik. Nem in loptam azst á málacsot. Ezs lopta ni — és itt a harmadikra mutatott.

III. cigány: (dühösen hozzá ugorva) Bitáng, gázseber, nem igazs, ű lopta — és a másodikra mutatott.

Ebből aztán általános zaj, láрма keletkezett, sőt a cigányok már egymásra vetették magukat, úgy hogy a járásbíró kénytelen volt rendőrségért küldeni. Négy rendőr érkezett, a kik a tülekedő cigányokat be is kísérték.

§ **Verekedő bányászlegények.** Ez év május 19-én egy csomó bányászlegény mulatozott a Szabolcsbánya-telepi vendéglősnél, *Keiner* Adolfnál s a mikor már meglehetősen beszeszeltek, elindultak Mánfa felé. Az uton az egyik bányász, *Bartalovics* János hegedült és a többiek énekeltek hozzá. A hogy az árpádtetői erdészlakhoz értek, valami apróságon összevesztek és verekedésre került a do-

log. — A verekedésben Papp János márfai bányász huzta a rövidebbet, a mennyiben Kovács István, Dobszay József és Szabó János botokkal és késsel az említett rontotak és ugyancsak helyben hagyták. — Másik két társa ugyan segítségére sietett, de nem menthették meg az ütlegektől. Papp János tüdejét is megsértették, s még agyrázkódást is szenvedett. A kapott sérülésekben 27 napig feküdt. Természetesen a sérült az esetet följelentette és súlyos testi sértés vádja miatt került ma a törvényszék elé Kovács István, Dobszay József, Szabó János és Bartalovics János. Az utóbbit a vád alól fölmentették, mert a tárgyalás folyama alatt kitűnt, hogy semmi ütő eszköz, sem kés nem volt nála. A másik három vádlottat fejenként 6—6 hónap börtönre és 20—20 koronára ítélte a törvényszék. Mind a három főlebbezett.

§ A szerelem tevé. Annyi bajt okoz az a szerelem a társadalom minden rétegében, napról-napra olvashatjuk, hogy minő bajba kevert egyeseket az a bolond érzés, az a mindenkit hatalmába ejtő: szerelem. Nem tud annak senki sem ellent állni, egyik szívébe korábban lopózik, a másikéba később, észrevétlenül, hogy az illető csak azt érzi, hogy valami szokatlan hangulat vesz rajta erőt. Így volt az két csikós-töttösi legény is. Az egyik csak tizenöt éves, a másik husz éves. Pityós Nagy János volt a fiatalabb. Kaszás András az idősebbik. Mindketten egy leányba szerettek belé, a szép takaros Mezey Rózába. Hanem egyiknek sem volt sejtelve arról, hogy más valaki is szereti. Mindegyik azt hitte, csak ő rajong a lányért. Hanem a tavasszal, április 22-én, kiderült, hogy mind a két legény szereti a lányt. Mulatság volt a falu korcsmájában, a hol összegyűlt a fiatalok. Este felé az idősebbik a leánnyal kiment az udvarba, a hol szerelmével kezdte ostromolni. Nagy utánuk ment és megleste őket. A mint látta, hogy a leány már hajlik a szóra, eljött a sövény mellől és rövidesen összeszólkozott velük. A vitából verekedés keletkezett, a minek csak a lármára elősiető legénység vetett véget. A dulakodásban Mezey Nagy János könnyebb sérülést ejtett, a miért ma a törvényszék elé került, a hol tettét beismerte, és a törvényszék egy havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ Csődök. A pécsi kir. törvényszék csődbírósága közhírré teszi, hogy Fülöp János kőműves mester és neje Fülöp Jánosné szül. Schöberl Jolán pécsi lakosok ellen elrendelte a csődöt. Csődbiztosul Göbel Gyula törvényszéki bírót nevezte ki, tömeggondnokul Horváth Antalt és helyettesül dr. Seeh Károly pécsi ügyvédek. A követelések bejelentésére határidő 1902. január 20-ika.

### Közgazdaság.

□ A kivándorlás A statisztikai hivatal közlése szerint szeptemberben 5583 utlevelet adtak ki. Ez a rettenetes szám szomorúan jellemzi a kivándorlási mozgalmat. Legtöbb utlevelet adtak ki az erdéli vármegyékben és a felvidéken. Az utlevelek nagy része Romániába és Amerikába szól. Az erdélyiek Ro-

mániába, a felvidékiek Amerikába vándorolnak ki. És ebben a nagy számban nincsenek benne azok, akik utlevél nélkül, titokban hagyják itt az országot.

Folyó szám 48. Idénybérlet 48. Páratlan bérlet.

## Nemzeti színház.

Ma, csütörtök, november 14-én:

### A vörös talár.

Dráma 4 felvonásban.

Személyek:

Mouzon . . . . .	Kardos Andor
Vagret . . . . .	Vágó Béla
Etchepare . . . . .	Thury Elemér
Mondoubleau . . . . .	Pesti K.
La Bouzule . . . . .	Fekete Lajos
Bunerat . . . . .	Szilágyi A.
A főügyész . . . . .	Vojnits Béla
Yanetta . . . . .	G. Miklósi I.
Etchepare anyja . . . . .	A. Nagy Vilma
Vagretné . . . . .	Veszpréminé I.
Buneratné . . . . .	Acél Szidi
Bertha . . . . .	Csige Ilonka
Catialéna . . . . .	Nádasyné

Péntek, november hó 15-én:

Ujdonság!

Ujdonság!

### Nafogyatkozás.

Ifj. Bokor József operettje.

Szombat: Napfogyatkozás.

## TAVIRATOK.

— A soproni bankbukáshoz. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gebhardt József, soproni polgármester ma beadta nyugdíjazás iránti kérvényét. Gebhardt igazgatósági tagja volt a soproni építő és földhitelbanknak s ezért ellene is büntető eljárást indítottak.

tottak, a mi állásától való fölfüggesztését vonta volna maga után.

— Óriási tüzvész. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Odeszsból távirják, hogy a város legszebb épülete a Mendelovics-utcában reggel 6ta lángokban áll. Eddig tíz üzlet teljes árukészletével teljesen elhamvadt. A ház harmadik emeletén levő leányiskolában két nővendék porrá égett. Az eddigi kár megadja a két millió koronát.

— Veszélyes viharok. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Anglia és Írország partjain az utolsó 24 órában mindenütt roppant viharok dühöngenek. Számos hajó és emberélet a viharok áldozata lett.

— A miniszterelnök hazatérése. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Széll Kálmán miniszterelnök ma delben magánkihallgatáson volt a királynál. Délután Bécsből visszautazott Budapestre, hogy jelen legyen a ház holnapi ülésén.

— A csacai mandátum. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A csacai szabadelvúválasztók ma egyhangulag képviselővé jelölték Hieronymi helyébe Lángot, kit küldöttségileg kérnek fel a jelöltség elfogadására.

## Szerkesztői üzenet.

Sz. E. Levelezőlapjára válaszolva értesítjük, hogy a pécsi vártemplomot 1891-ben szentelték fel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő  
HAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC  
TAIZS JÓZSEF  
kiadó.

## Hirdetések.

I. ad. 12832. szám.  
1901.

## HIRDETMÉNY.

Alulírott város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a városnál alkalmazott rendőrök, hivatalosok, mező-, hegy- és erdő-őrök, tűzoltók, kézbesítők és kocsisok részére 1902. évben szükségelt

## összes ruhaneműek, úgy csizma- és csizmafejelések

szállításának biztosítása iránt a zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés f. é. november 27-én d. e. 9 órakor fog a gazdasági tanácsteremben (város-ház II. emelet 26. ajtó) megtartatni.

Ruhaneműekre a bánatpénz 600 kor, csizma- és csizmafejelésekre a bánatpénz 200 kor.

Felhivatnak tehát pályázni szándékozók, hogy megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1901. november hó 26-ának délt 12 óráig polgármesternél nyújtsák be, vagy a kellő bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A részletes vállalkozási feltételek úgy a szállítandó cikkek mintái a gazdasági tanácsteremben délelőtt 9—12 óráig megtekinthetők.

Pécs, 1901. évi november hó 12-én tartott tanácsülésből.

Pécs város tanácsa.

# Szülőkre figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete alkalmával bátorkodom dúsan felszerelt

## fiu és gyermek ruha-raktáramat

na gybecsü figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **locsóságuk** mellett **tartósságukért** kezeskedem.

**Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.**

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

**Klein Sándor**

férfi-, fiu és gyermekruha-raktár.

**Pécs, Széchenyi-tér 7.**

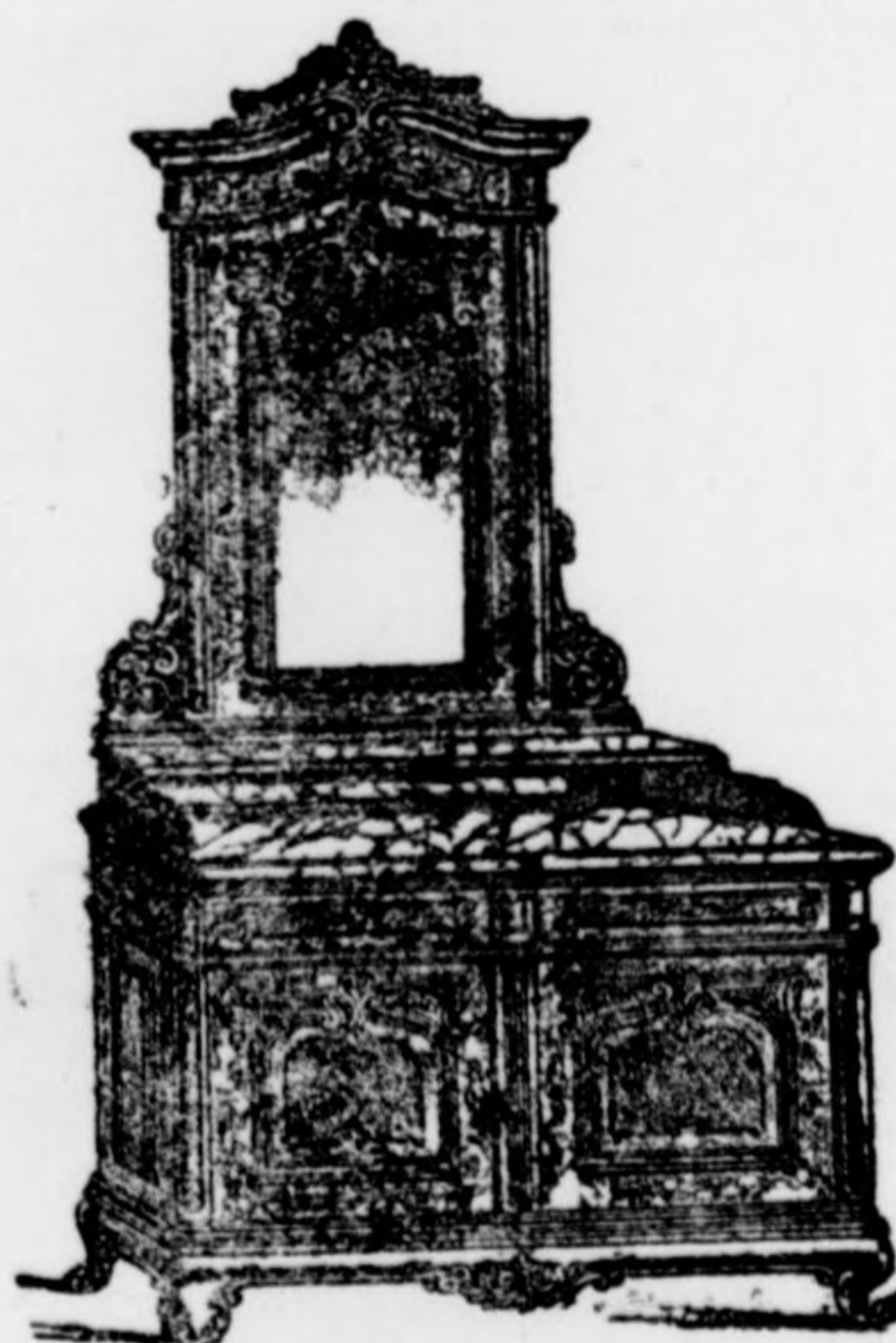
## Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellékhelyiségekből**, az

**Árpád-utca 31. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.



**ZSOLNAY IMRE**

# BUTOR-

raktára  
és műhelyei

**PÉCS,**

**Ferenciek-utca 11. szám.**

6792. sz.

ki. 901.

Hegyháti járás főszolgabirája.

## Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye hegyháti járásában levő abaligeti körjegyzőségénél ujonnan rendszeresített

# segédjegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

A segédjegyző évi javadalmazása 800 korona, mely összeg fődőzetét képezi a körzet által fizetendő 400 korona, és 400 korona államsegély, mely azonban csak a megválasztott segédjegyzőnek anyakönyvvezető helyettesé történt kineveztetésétől folyósítatik.

Fölhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-c. 6. §-ában előirt képesítésüket az 1894. XXXIII. t.-c. 8-ik §-ában körülirt föltételeket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismereitüket igazoló okmányokkal fölszerelt folyamodványaikat hozzám legkésőbb **f. é. december hó 5-éig** nyujtsák be.

A választást **f. é. december 7-én d. e. 10 órakor** fogom az abaligeti körjegyzői irodában megtartani.

Sásd, 1901. november 10.

**Máthé Ödön,**  
főszolgabíró.



Singer varrógépek

mintaszerűek szerkezet és kivitelben.

Singer varrógépek

nekülönbözhetlenek a háztartás és iparban.

Singer varrógépek

utólérhetőek varrási gyorsaság és tartósságban.

Singer varrógépek

a legelterjedtebbek a gyári üzemben.

Singer varrógépek

a legalkalmasabbak a divatos műhímzéshez.

Ingyenes oktatási kurzusok a divatos műhímzésben is.

Parisi világkiállítás 1900.

„Grand Prix“

a legmagasabb kiállítási díj.

Singer Co. varrógép részvénytársaság.

**PÉCS, Széchenyi-tér 16. sz.**

4797. sz.

Ki. 1901.

Hegyháti járás főszolgabirája.

## Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye hegyháti járásában levő magyar-széki körjegyzőségénél ujonnan rendszeresített

# segédjegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

A segédjegyző évi javadalmazása 800 korona, mely összeg fődőzetét képezi a körzet által fizetendő 400 korona és 400 korona államsegély, mely azonban csak a megválasztott segédjegyzőnek anyakönyvvezető helyettesé történt kineveztetésétől folyósítatik.

Fölhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t. cz. 6. §-ában előirt képesítésüket, az 1894. XXXIII. t.-cz. 8 §-ában körülirt föltételeket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismereitüket igazoló okmányokkal fölszerelt folyamodványaikat hozzám legkésőbb **f. é. december hó 3-ig** nyujtsák be.

A választást **f. é. december 5-én d. e. 10 órakor** fogom a magyar-széki körjegyzői irodában megtartani.

Sásd, 1901. november 10.

**Máthé Ödön,**  
főszolgabíró.

**Kizárólagos**

## Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

**35%-ot** takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk **honi, angol, gráci és brünni**

## férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, úgy szintén **tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban**, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

**Leichner és Fleischer.**

**!! Éppen most jelent meg !!**

**A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke**

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

**ára 2 korona.**

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

## Megnyitási ünnepély.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a

**Scholz-féle régi sörház**

# éttermét

ma **f. é. november hó 14-én** ünnepélyesen megnyitom.

*Az 52. cs. és kir. gyalogezred zenekara ez alkalommal*

## zene-estélyt

rendez.

Kitűnő ételekről és kiváló minőségű italokról, gondos és pontos kiszolgálásról mérsékelt árak mellett gondoskodva van.

Egyidejűleg bátorkodom szives tudomására adni, hogy társas-ebédek és vacsorákat ugyszintén berleteket házonkívül is elfogadok, valamint hogy színelőadások után mindenkor friss és nagy választéku vacsora-étlap a n. é. közönség rendelkezésére áll.

A n. é. közönség szives pártfogását és tömeges látogatását kérem.

Teljes tisztelettel

**SZIGETHI EDE**

vendéglős.

## Eladó

könyv-, papír- és zenemű-kereskedés

Miskolczon a főutcán kölcsönkönyvtárral, antiquariummal **18.000 kor.** leltári értékű felszereléssel.

Bővebbet Dr. Rác ügyvéd Budapest, váczi-körut 48.

## HIRDETESEK . . . . .

. . . . . **jutányos áron a kiadóhivatalban . . . . .**  
. . . . . **vétetnek föl.**

### Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** ur, Pécs város elsőrendű bortermelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

## pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordókban is — **hamisítatlan minőségért kezeskedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani :

**1891. évbéli fehér asztali bor** literje . . . 55 kr.

**1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,**  
palackja (0.7 l.) . . . . . 70 kr.

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

Arak palaczkokkal együtt értendők. Palaczkok 7 kr. értékben visszavétetnek.

**Kerdl Lajos,**

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése  
**PÉCSETT, Király-u. 6. sz.**

**Hamisítatlan minőségért kezeskedik.**

1636. sz.

Ki. 1901.

Hegyháti járás főszolgabírája.

## Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye hegyháti járásában levő bikali körjegyzőségénél ujonnan rendszeresített

# segédjegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

A segédjegyző évi javadalmazása 800 korona, mely összeg fődőzetét képezi a körzet által fizetendő 600 korona és 200 korona államsegély, mely azonban csak a megválasztott segédjegyzőnek anyakönyvvezető helyettesé történt kinevezésétől folyósíttatik.

Fölhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883: I. t.-cz. 6. §-ában előírt képesítésüket az 1894: XXXIII. t.-cz. 8. §-ában körülírt feltételeket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal fölszerelt folyamodványaikat hozzám legkésőbb **f. évi december hó 2-ig** nyujtsák be.

A választást **f. é. december 4-én d. e. 10 órakor fogom a bikali körjegyzői irodában megtartani.**

Sásd, 1901. november 10.

**Máthé Ödön,**

főszolgabíró.